

Sygn. akt **I 1 C 1851/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie: Przewodniczący: sędzia Anna Stolarska

Protokolant: Wioleta Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Szefa (...) Zarządu (...) w G.

przeciwko (...) ZOZ w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) ZOZ w W. na rzecz powoda Skarbu Państwa – Szefa (...) Zarządu (...) w G. kwotę 864,27 zł (osiemset sześćdziesiąt cztery 27/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 maja 2019 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) ZOZ w W. na rzecz powoda Skarbu Państwa – Szefa (...) Zarządu (...) w G. kwotę 270,00 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) ZOZ w W. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów procesu.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Powód Skarb Państwa – Szef (...) Zarządu (...) w G. wniósł w dniu 8 maja 2019 r. pozew przeciwko (...) ZOZ z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 864,27 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 maja 2019 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu wskazując, że w dniu 11 czerwca 2012 r. strony zawarły umowę nr (...), mocą której doszło do przekazania pozwanemu przez powoda w bezpłatne użytkowanie nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) i zgodnie z umową pozwany został zobowiązany do ponoszenia kosztów utrzymania nieruchomości z tytułu trwałego zarządu na podstawie noty księgowej wystawionej przez powoda, jednorazowo za cały rok. Powód wskazał, że pozwany nie uregulował należności wskazanej w notce księgowej nr (...) w kwocie 853,31 zł tytułem trwałego zarządu za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty skapitalizowanych do dnia 7 maja 2019 r. w kwocie 10,96 zł.

(pozew – k. 2-7)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powód pomija fakt obowiązujących uregulowań prawnych, w tym zarządzenia Nr 22/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 lipca 2016 r., zgodnie z którym

opłaty roczne z tytułu sprawowania trwałego zarządu za nieruchomości ponosi zarządca nieruchomości wojskowej, zaś zarządcą tym jest powód, a pozwany jest jedynie administratorem nieruchomości oraz pomija fakt, że właściwe komórki organizacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej nakazały powodowi zmianę umowy w kwestii ponoszenia opłat z tytułu trwałego zarządu, czego powód nie wykonał.

(odpowiedź na pozew – k. 55-59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2012 r. między Ministerstwem Obrony Narodowej (przekazującym) a (...) ZOZ w W. (przejmującym) zawarta została umowa umowy nr (...) dot. przekazania w bezpłatne użytkowanie nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) stanowiącej część kompleksu wojskowego nr (...), nad którą przekazujący sprawuje trwały zarząd. W § 4 pkt. 1 umowy strony ustaliły, że przejmujący będzie ponosił koszty utrzymania nieruchomości następująco: opłaty z tytułu trwałego zarządu na podstawie noty księgowej wystawionej przez (...) w G., jednorazowo za cały rok, na konto i w terminie określonym w nocie (...).

(niesporne, nadto umowa - k. 12-15, aneks nr (...) – k. 16-18, aneks nr (...) - k. 19-21)

W wystąpieniu pokontrolnym dotyczącym kontroli przeprowadzonej w (...) ZOZ w W. w dniach 24 października 2016 r. – 18 listopada 2016 r. Departament Kontroli Ministerstwa Obrony Narodowej wskazał, że w ramach zawartej z (...) G. umowy przekazania nieruchomości w bezpłatne użytkowanie zawartej dnia 11 czerwca 2012 r. przerzucono na (...) ponoszenie opłat za sprawowanie trwałego zarządu, co było niezgodne z § 12 ust. 1 zarządzenia nr 22/MON z dnia 12 lipca 2016 r. oraz zalecono renegocjować umowę z (...) G. w zakresie opłat za trwały zarząd, dostosowując ją do obowiązujących przepisów.

(niesporne, nadto wystąpienie pokontrolne – k. 67-82)

Pismem z dnia 21 maja 2017 r., skierowanym do Szefa (...) Zarządu (...) w G., (...) ZOZ w W. poinformowało, że w związku z jednolitym stanowiskiem komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej nie będzie uiszczало opłat z tytułu trwałego zarządu nad nieruchomością położoną w G. przy ul. (...) oraz wskazało konieczność dokonania zmian w umowie poprzez wyeliminowanie elementu przenoszenia opłaty za trwały zarząd na (...). Do pisma dołączono projekt aneksu do umowy nr (...).

(niesporne, nadto pismo pozwanego z dnia 25.05.2017 r. z załącznikami – k. 83-90)

W dniu 8 lutego 2019 r. Szef (...) Zarządu (...) w G. wystawił notę księgową nr (...) obciążającą (...) ZOZ w W. kwotą 853,31 zł z tytułu trwałego zarządu za okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. z terminem płatności określonym na 21 dni od dnia wystawienia.

(niesporne, nadto nota księgowa – k. 22)

W piśmie z dnia 11 lutego 2019 r., skierowanym m.in. do Szefa (...) Zarządu (...) w G., Szef I. (...) wskazał, że należy podjąć działania mające na celu uregulowanie zagadnienia związanego z obciążaniem samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej opłatami z tytułu sprawowania trwałego zarządu (...) poprzez dokonanie stosownych zapisów w obowiązujących umowach o przekazaniu nieruchomości w bezpłatne użytkowanie, przyjmując zasadę: (...) opłaty z tytułu trwałego zarządu powinny być ponoszone przez jednostki organizacyjne, na rzecz których ustanowiony został trwały zarząd (do czasu wygaśnięcia tego zarządu) (...).

(niesporne, nadto pismo z dnia 11.02.2019 r. – k. 120-121)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów przedłożonych przez strony, które to dokumenty nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności, a nadto nie były kwestionowane przez strony, zatem

brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty z tytułu opłaty za trwały zarząd za rok 2019, wskazując jako podstawę swojego żądania łączącą strony umowę nr (...) z dnia 11 czerwca 2012 r. dotyczącą przekazania pozwanemu w bezpłatne użytkowanie nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), nad którą powód sprawuje trwały zarząd.

Pozwany kwestionował natomiast swój obowiązek zapłaty z tego tytułu podnosząc, że zgodnie z zarządzeniem Nr 22/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 lipca 2016 r. to powód jako zarządca spornej nieruchomości, a nie pozwany, który jest jedynie jej administratorem, powinien ponosić opłaty z tytułu trwałego zarządu, jednak powód nie dokonał zmiany warunków umowy łączącej strony w tym zakresie, mimo, iż zmianę taką nakazały powodowi właściwe komórki organizacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że przedmiotowa nieruchomość została przekazana pozwanemu przez powoda w bezpłatne użytkowanie, co wynika z treści umowy łączącej strony, stanowiącej podstawę żądania pozwu, jak również z treści obowiązującego w dacie zawarcia umowy art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2011 r., nr 112, poz. 654). Zdaniem Sądu wskazana w tych regulacjach „bezpłatność” użytkowania dotyczy braku obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda opłat z tytułu przyznanego prawa do używania przekazanej nieruchomości, lecz nie zwalnia pozwanego z obowiązku ponoszenia innych opłat obciążających nieruchomość oddaną w użytkowanie, do których niewątpliwie należy opłata z tytułu trwałego zarządu, o której mowa w art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U z 2018 r., poz. 2204). Opłata ta jest opłatą wynikającą z ustawy i obowiązek jej zapłaty jest obowiązkiem ustawowym. Obowiązek ten wynika z formy władania nieruchomością, jaką jest trwały zarząd, o którym mowa w art. 43 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami, i tym samym obciąża ona sporną nieruchomość, gdyż obowiązek jej ponoszenia jest ściśle związany z korzystaniem z nieruchomości i trwa pomimo oddania tej nieruchomości np. w użytkowanie. Natomiast kwestia podmiotu zobowiązanego do ponoszenia opłaty za trwały zarząd w przypadku oddania nieruchomości w użytkowanie jest wyłącznie kwestią ustaleń stron zawartych w umowie. Jeżeli strony w umowie przekazania nieruchomości w bezpłatne użytkowanie ustaliły – zgodnie z zasadą swobody umów – że obowiązek ponoszenia opłat z tytułu trwałego zarządu będzie obciążał podmiot, któremu nieruchomość została oddana do użytkowania (tu pozwany), to ustalenie takie nie pozostaje w sprzeczności z bezpłatnym charakterem korzystania z nieruchomości, który – jak już wskazano – dotyczy braku obowiązku zapłaty na rzecz powoda opłat za korzystanie z nieruchomości. Tym samym sporny zapis § 4 pkt 1 umowy łączącej strony nakładający na pozwanego obowiązek ponoszenia opłat z tytułu trwałego zarządu nie jest sprzeczny z przepisami prawa, w tym z przepisami kodeksu cywilnego dotyczącymi użytkowania, jak i z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W ocenie Sądu bez znaczenia dla obowiązku zapłaty przez pozwanego żądanej opłaty z tytułu trwałego zarządu za rok 2019 pozostaje podnoszona przez pozwanego kwestia niestosowania przez powoda aktów prawa wewnętrznego, w szczególności zarządzenia Nr 22/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 lipca 2016 r., jak również kwestia nieuwzględnienia przez powoda stanowiska jednostek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej wskazującego, iż to powód jako sprawujący trwały zarząd nad nieruchomością wojskową powinien ponosić opłaty za sprawowanie trwałego zarządu, oraz niepodjęcia przez powoda działań zmierzających do zmiany treści łączącej strony umowy i dostosowania jej do treści uregulowań prawnych obowiązujących w resorcie obrony narodowej, mimo iż pozwany wystąpił do powoda o zmianę umowy. Wskazane regulacje wewnątrz nie mają wpływu na ważność, czy obowiązywanie łączącej strony umowy, której zapisy są zgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Dopóki umowa ta nie zostanie zmieniona przez strony, jej zapisy są wiążące dla pozwanego, zaś ewentualne zaniechania powoda w zakresie stosowania wskazanych regulacji nie są przedmiotem, ani podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w której postawę żądania pozwu stanowi umowa łącząca strony.

Wobec zatem treści umowy łączącej strony oraz bezspornego faktu nieuiszczenia przez pozwanego na rzecz powoda opłaty z tytułu trwałego zarządu za rok 2019 r., której wysokość również nie była kwestionowana przez pozwanego, Sąd uwzględnił powództwo w całości i w pkt. I wyroku, na podstawie § 4 pkt. 1 umowy nr (...) z dnia 11 czerwca 2012 r., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 864,27 zł, a na podstawie art. 481 § 1 i 2 w zw. z art. 482 k.c. zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie od tej kwoty od dnia 8 maja 2019 r. (tj. od dnia wniesienia pozwu – zgodnie z żądaniem pozwu) do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 2 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) w pkt. II wyroku zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej postępowanie na rzecz powoda kwotę 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu obejmujących koszty zastępstwa procesowego. Natomiast w pkt. III wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019 r., 785), nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdynia kwotę 30,00 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku wniesienia które powód był zwolniony zgodnie z art. 94 w/w ustawy.